

ประเภทของภูมิปัญญาด้าน คนตรี วรรณกรรม ที่เป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่น

ชื่อภูมิปัญญา กราบจู้จ๊ก ชูชก

บทนำ/ความสำคัญของภูมิปัญญา

จะโกปีส่วนอันว่า จจะกะพรหมณ์ ปู่เฒ่ากันมันได้นางมาแล้ว เสมอด้งได้แก้วลูกกำกวนเมือง มันก็ปานางลงเสียนไปเยี่ยะสลิดเป็นท่า มันก็มาโก้นอุบายหื้อคนตั้งหลายฮู้ว่ามันเป็นลูกกับหลานแต่ใจนาย พรหมณ์ในปานเอาไขตากแดด มันก็มาหมายกแตวดไว้ในใจว่ามันจักป็นมือกูไปตีไหนเด้ อี่ปู่พรหมณ์ มันไปมันก็มาหลอนไหลออกปากนางอะมิตตะตำได้ฟังก็มายินดูลากสังกาใจ นางจึงถามออกไปว่า อะหยัง ก้ออี่ปู่ อะหยังเด้ บุงกับไม้กานปู่พรหมณ์กับสาวน้อย น้ำอ้อยใส่ข้าวหนมหวานมาขามป้อมตอฮ้างมือ วอกม่ากอกตกเงี่ยมมือฟาน ข้าวสารตวงโก้น้อย กูตั้งหมายตำไว้แต่หน้ายแต่หน้ายแต่เมื่อมึงเป็นเด็กหน้า ย้อยแต่เมิญมา นางอะมิตตะตำจึงกล่าวว้ออี่เบาะเอื้ออี่ปู่จะไปฮ้าง อันมาฮอดกลางป่าไม้มาจู้หื้อเอ็งกล่าว สังกบอแยงหุ่นเป็นหุ่นตัว เสี่ยงไขได้เมี่ยงหนุม ผอคูแถมเป็นก็หุ่มหัวก็ขาว สวกไขได้เมี่ยงสาวโผจะป้าวอี่ปู่ จิมเด้ เสี่ยงผู้ชาย บ่อและ ๆ แก่ไมแจะก็ยั้งดีเป้งเสาร์แก่ไมเป่าก็ยั้งดีเป้งไมเรียแก่ไมเสี้ยก็ไมเสี้ยก็ยั้งดี เป้งโไว้บอไฟแก่ไมชางโพรก็ยั้งดีเป้งตงแก่ไมบึงก็ยั้งดี เป้งตอกอี่นายหันกูปี่นี้เฒ่าหัวหงอกตีแต่มันเฒ่าดู ก้ารดูงานอี่นายหันหัวกูปี่นี้ งอกชุนชานแต่มันทำการทำงานแสงปานฟ้าเพี้ยะฟ้าผ่าจะเมื่อก็ว่าบ่อเมื่อ ก็ว่า กันอี่นายไปโดยปี่น้อยปี่จักซ้อสายสร้อยและจีนใหม่ออนผ้าสีทอนกับผ้าแพรยี่ปุ่น หลอนว่าอี่นายได้หนุงก็ จักสมตัวกันอี่นายได้กูปี่นี้เป็นป่าวบ่อใจจักหื้อนางได้ตักน้ำ ตำข้าวอี่นายหันกูปี่นี้เฒ่าตีแต่ก้าก็มันคิตินั้น หนา นาเลขนางอะมิตตะตำก็คิดถึหนาไปมาด้งอัน เสี่ยงผู้หญิง นางจึงกล่าวว้อ ๆ อี่ปู่กันอี่ปู่เอนางไปแล้ว อี่ปู่อย่าตะสะแว้วยุบเอ็งแรงเจนน้อ น้ออี่ปู่เน้อ บ่อทำจักบออี่ปู่บ่อใจจักกอดอี่นายแรง อี่นายปี่เหยตินั้น หนาตินั้นนา นางอะมิตตะตำมารอดมัน ก็มากุ่มกันกอดอยู่ตงวันคนตั้งหลายก็บ่อใครหันท่า หันเมี่ยงปู่ พรหมณ์ไปตักน้ำสู่ตำ ก็ปากันฮุมกันตำหลวงหลายจันป่ออยู่บ่อได้ ร้องให้แล้วจึงหนีมาเรือนอี่ปู่ก็มาตีผา เรือนฮื้อผ่อว่าอี่นายไปเจ็บไหนมา อี่นายไปถูกผีเจื้อฮื้อปู้ถาอี่นายไปถูกผีเจื้อนาปู้คำหล้าลตเดี่ยว อี่นายไป ถูกผีป่าเฮ้วแล้วจึงไ้ฮือมา เจ็บอกกาสายตำปีตักหัน ขอหื้อหล้านองจันบอข้าเฒ่า เล่าป็นมานางอะมิตตำจึง กล่าวว้อ เสี่ยงผู้หญิง เมียงพรหมณ์ตั้งหลายหมู่เขาไปคำข้าอยู่หลวงหลายจันป่ออยู่บ่อได้ ฮ้องให้จึงหนีมา เรือน เสี่ยงผู้ชาย อี่ปู่พรหมณ์มันก็เอะโล๊ะ โปะะเบะไปเต๊ะหัวยาฟองผู้หน้ามอด ๆ มันจึงฮ้องออกปากว่าห ว้าย ๆ มึงจะมาฆ่าเหยเตอะอี่ปู่เสือกินเสื่อราก เพราะว่าอี่พรหมณ์เฒ่าตีบ่อฮื้อก้าก่อนการูณเหยียวไปหันยา เหยียวเจียวชุนอยู่หัน แถมเหล่ายกไม้ค้อนเต้าใส่หน้าผากหื้อตงฝั้งจะตีโมงคังขนาดไปจ้งใส่غامะกัน จะตีสัน นาดไปจ้งใส่ลาคอ หื้อแขนอี่ปู่บ่อหักสากสองสามศอกจะบอหื้อมันแถมก้า อี่ปู่พรหมณ์เฒ่าถ้อยจ้าก็ลัดป่า ไม้หื้อมาปานไป ก็มีด้วยพระก้ารดคังกล่าวมานี้และจจะกะปะปึงนิธิตง ๆ จบ สวัสดี

แหล่งข้อมูล

พ่อหนานเจริญ ถันลานันท์

บ้านเลขที่ 22 หมู่ 6 ตำบลจอมจันทร์ อำเภอเวียงสา จังหวัดน่าน

☎ 06 - 1839371